

Carta d'agraïment adreçada al Senyor Batlle de Perpinyà

He tingut la benmereixença de conèixer d'ençà alguns anys Perpinyà i les seus contrades, és a dir, allò que hom anomena el Rose-lló.

Sempre recordaré un viatge que vaig fer l'any 1966, quan em vaig casar; el viatge de noces no n'estava preparat gens ni mica.

Bé baixant per la carretera que de Bourg-Madame ens porta fins a Perpinyà em vaig desviar a dreta i vaig arribar a un poblet petit però maco anomenat Thués-entre-Valls.

Vaig entrar a una botiga per comprar queviures i com que el meu francès era prou roïn, aquell home de cabells grisos, crec que ya seixantava, em digué: "Jo sóc català d'ací". Llavors, en dir-li que jo també ho era, xerràrem força estona car la tenda era buida de gent, serien al voltant de dos quarts de cinc del vespre i feia xafogor arreu del poble.

La llur de les olives madures d'aquella façrogenca em feien pallès que s'hi trobava força bé, jo també m'hi trobava, estava esbalaït i tanmateix romania gaudint d'aquell encontre.

Parlàrem de quasi tot, i vàrem descobrir que malgrat la diferència d'edat i l'allunyament geogràfic tots dos teníem parers convergents per que fa al catalanisme.

Després altres trobades en rossellonesos m'han confirmat que tot això que abans us he esmentat no va ésser un fet aïllat, ans bé em refermava que el fet català mai ha estat, benauradament, soterrat del tot pels centralismes que massa sovint hem patit uns i altres.

Per això em va colpir força la notícia de TV3 tot dient, de cop i volta, que després de feia al voltant de trenta-set anys s'havia celebrat al vostre ajuntament una boda en la nostra llengua catalana.

Els rostres de satis-

fació dels nuvis i de llurs pares ho deia tot.

Moltes felicitats Senyor Batlle!

Espero, no gensmenys, que el seu pas endavant serveixca d'exemple a d'altres ajuntaments rossellonesos i s'es llenegue arreu dels Països Catalans.

Lluitem tots germans!: rossellonesos, catalans, valencians, andorrans, eivissencs, algueresos, menorquins i mallorquins per què la nostra llengua atenyia un lloc destacat quan nasca el fetus d'aquesta Europa unificada que a hores d'ara està gestant-se.

Què massa trets no haguen estat negligits pels polítics de torn que a mena de cirurgians s'endinsen en aquesta baluerna garjola. Què el naixement sigui per a bé, no siga que tanta intervenció el faça esvindre femtós.

Alcem el cap i mirem al voltant, en força indrets dels nostres po-

bles i de les nostres ciutats veiem rètols en anglès a dojo. Hem de permetre que ens foragiten la llengua?

Hem de fer alguna cosa, però, sempre pacíficament, respectem els altres, fem-los comprendre que amb la nostra llengua es pot expressar qualsevol cosa. Només així podrem atényer allò que tots plegats desitgem.

Moltes felicitats, de bell nou, d'un masover de Les Coves, encara que aquest sentiment d'estima i agraïment envers vosté crec que deu ésser compartit per tots els germans de llengua.

Per finalitzar, per concloure, què aquest sentiment de joia s'esdevingue com un missatge d'amor adreçat als milers d'homes que segueixen explotant i oprimint cultures, nacions, llengües i àdhuc persones, què els faci veure que aquesta opressió és sols conseqüència de la seua impotència.

Agost 1993